

Nr 152.

Av herr **Ahlberg m. fl.**, *angående omedelbar behandling av frågan om förhöjning av äldre tjänste- och familjepensioner.*

Vissa äldre statliga pensionärer har genom de senaste årens lönerogleringar och därmed sammanhängande förhöjning av tjänste- och familjepensioner kommit i ett ogynnsamt läge jämfört med yngre kolleger i motsvarande tjänsteställning.

Innan statstjänstemännen inordnades i bestämda lönegrader och löneklasser, reglerades lönerna för olika grupper av tjänstemän tid efter annan med hänsyn dels till förskjutningar i penningvärdet och den allmänna inkomstnivån, dels ock till önskemålet att erhålla en i möjligaste mån rättvis avvägning mellan olika befattningsars löneställning. Med sådana lönerogleringar följde i regel högre pensioner. De f. d. befattningshavare, som avgått före löne- och pensionsregleringen, fick från början nöja sig med de äldre pensionerna men erhöU efter någon tid vanligen pensionsförstärkning, även om de i allmänhet icke nådde upp till samma pensionsnivå som sina yngre kamrater. På så sätt blev pensionen olika för olika personer som innehåft samma tjänst, beroende på vid vilken tidpunkt de avgått från tjänsten. Före den 1 juli 1947 räknade man med *äldre, nyare* och *nyaste* pensioner för det stora flertalet befattningar i statens tjänst.

Efter upprepade framställningar från härav berörda personalorganisationer och motioner i riksdagen påtalade bankoutskottet vid 1945 års riksdag, att pensionslagstiftningen genom förekomsten av ett stort antal pensionsbestämmelser med sinsemellan olikartade föreskrifter vidladdes av överskådlig het och bristande enhetlighet. Samma års riksdag anhöU, att Kungl. Maj:t ville låta verkställa en allmän översyn av gällande pensionsbestämmelser.

Samtidigt med proposition till 1947 års riksdag med förslag till allmänna tjänste- och familjepensionsreglementen m. m. framlade Kungl. Maj:t proposition angående reglering av vissa tjänste- och familjepensioner m. m. Enligt sistnämnda proposition, som bifölls av riksdagen, skulle samtliga då utgående pensioner — äldre, nyare och nyaste — i princip omregleras till de belopp, som skulle utgå med tillämpning av de från och med den 1 juli 1947 gällande pensionsgrunderna. Detta riksdagens beslut, som innebar, att även de äldre pensionärerna utan särskild prövning skulle få del av de pensionsförbättringar vilka följde med den senaste lönerogleringen, mottogs av dessa med allmän tillfredsställelse. Många av dem som ej fått vara med om senaste lönerogleringar blev åtminstone i pensionshänseende likställda med sina yngre kolleger.

Vid såväl 1951 som 1952 års riksdagar har löneuppflyttningar ägt rum i stor omfattning. Härigenom har på nytt åstadkommit en sådan skillnad i pensionshänseende som förekom innan 1947 års beslut genomfördes. Det synes oss ange-

läget att rättelse härutinnan sker snarast möjligt. Enligt vår mening bör 1951 års pensionsutredning få i uppdrag att utreda denna fråga med förtursrätt.

Med anledning av vad ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att 1951 års pensionsutredning får i uppdrag att utbryta frågan beträffande förhöjningar av äldre tjänste- och familjepensioner och upptaga denna till omedelbar behandling samt att Kungl. Maj:t för riksdagen framlägger de förslag utredningen kan för-
anleda.

Stockholm den 27 januari 1953.

Ernst Ahlberg.

H. Sten.

Gunnar Lodenius.

John Bergvall.